

(המשך מעמוד 45)

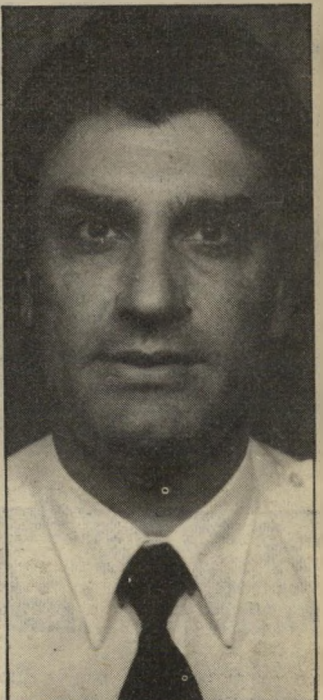
טובה לגירושין, ואף אמר לי כי הוא יטען שבכרתי לחול — זאת אחרי שהוא עצמו סידר לי את כרטיסי הטיסה לנסיכה להורג.

דימונות שוא

לפני הנסיכה האחרונה של יהודית לוזנוואלה אמר לה בעלה, לטענתה, כי כראי לה לחתום על טופסי ויתור על הרכוש המשותף, שלא איכפת לו שהיא תיקח את הילדה ותתגרש ממנו. לטענתה הוא הוריע לה שכשתחזור מחו"ל הוא ימכור את הרירה ואת תכולתה, יעלים את הכסף, יקבל פיצוייפטרון מאלעל ויעלים מהארץ.

יהודית, אשתי, היא בעלת אופי קנאי ביותר — טען להגנתו משה פילוסוף, באמצעותם של עורכידין כדציון גליק והילל קרנפלד. האפי הקנאי גרם לה לפתח דימונות שוא על בגידותיי, הרברים הגיעו לידי כך, שיהודית מנעה מירידים משותפים שלנו לבקר אצלנו, מתוך חשש שאבגור בה עם נשותיהם של אותם ירדיים. יהודית סירבה לצאת איתי לחוות בסירטי קולנוע, ואף לא איפשרה לי לחוות בסירטי טלוויזיה בבית, כי כסרטים מוצגות נשים צעירות יפות, אשר ההשוואה ביניהן ובניה עלולה היתה, לדעתה, לגרום לי לכבוד בה.

דייל פילוסוף קנאית נורא.

יהודית נהגה להציג לי וללעוג לי, ועל רקע זה פרצו סיכוכים חריפים. היא סירבה לקיים עימי יחסי מין וחשדה בי שאני בוגד בה עם הדיילות הטעות עימי.

הבעל התבצע טען להגנתו כי לו ולאשתו היה חשבון דולרים שהסתכם ב־24245 דולר. לרבריו הוא הפקיד בחשבון זה יותר ממחצית הסכום, אולם האשה משכה את כל כספי החשבון והעלימה אותם.

כנוסף לחשבון זה, טוען הבעל, קיבל הווג פילוסוף סכום של 20 אלף דולר כמתנה מהורי האשה, וגם סכום זה נמשך על ידי יהודית ללא ידיעתו של בעלה.

כסיום הגנתו טוען משה פילוסוף כי אינו מכה כלל את אשתו, וכי כל טענותיה מטרותן לסלקו בטענות שוא מביתה, כדי לאצלו לשלם רמי מזונות גבוהים.

האהבה שהתחילה בשחקים רועכת אט־אט בבית־המישפט המחוזי בתל־אביב.

מרסל זוהר

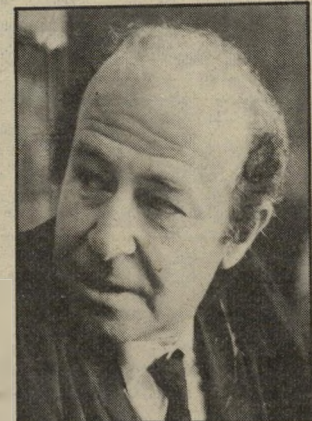
במדינה

הווי

חינוך מיני בבית המשפט

התלמידים באו ללמוד כיצד פועלת מערכת המישפט, אך הנאשם קילק את תוכניותיהם.

האכזבה הציצה מעיניהם של כל תלמידי כיתה ט' שנייה של בית־הספר כדצבי כנבעתיים. בניס ובנות, סקרנים וקשובים, ישבו על ספסלי העץ של אולם בית־המישפט וציפו בדריכות לשמוע את מישפט האונס הראשון בחייהם. אולם הנאשם, פול גרינוואלד, וסניגורו אהרון שלנגר, הכזיבו אותם. בתחילת הישיבה קם הסניגור וביקש כי בית־המישפט יפסול את עצמו מלהמשיך בדיון. הוא טען כי בית־המישפט הביע כבר את דעתו וגם הרריך את המתלוננת בצורה ברורה. הסניגור הגיש לשופטים אליהו וינוגור, אהרון מישר ועדנה שצקי מיכתב ארוך ומפורט שכתב הנאשם

סניגור שלנגר הבן בא לצפות

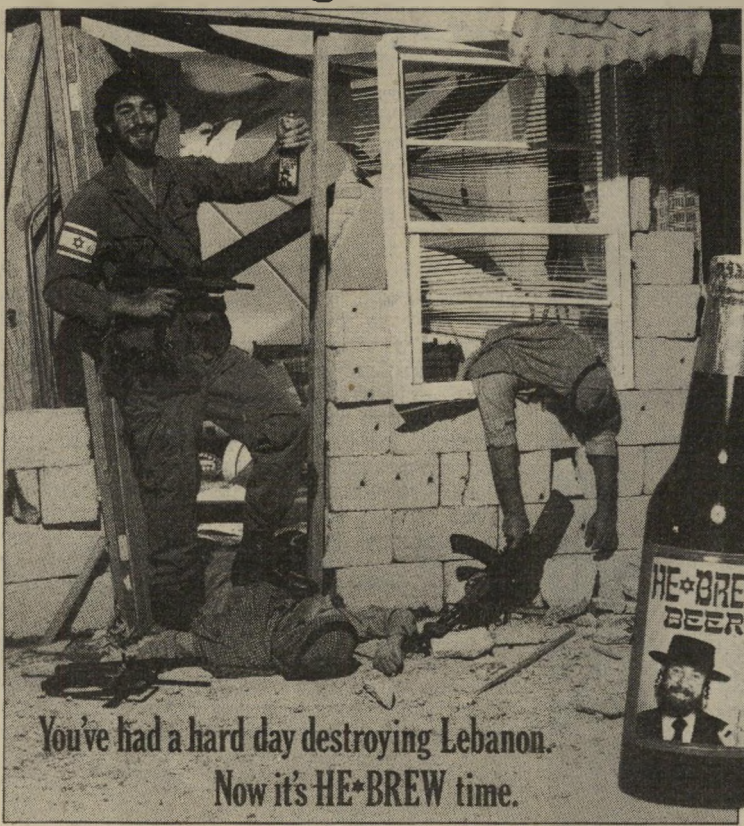
גרינוואלד. במיכתב הסביר גרינוואלד בפרטי פרטים מדוע על בית־המישפט לפסול את עצמו ולהעביר את הדיון לשופטים אחרים.

בית־המישפט חקר את המתלוננת בצורה שבה אפילו התובע לא חקר אותה. ארבע פעמים חזר בית־המישפט על השאלה באיזו תנוחה בוצע האונס. בפעם הרביעית נכנעה המתלוננת, כאשר הבינה כי השופט עוזר לה והסכימה לדיבריו השופט שאמר כי גרינוואלד שכב עליה פיסק את רגליה והאונס נעשה בשכיבה. כל ציטוט מפורטוקול עדותה של המתלוננת סומן היטב במיספר העמוד והשוורה. ממש כפי שהיה עושה משפטן מובהק. התובע הוותיק עוזי שראטר התנגד לבקשת הפסילה והסביר כי אין בה

להרוג יותר מאחד

When You're Killing More Than One

With the holiday of Passover upon us, we thought that our Jewish friends might appreciate a break from all that cheap wine they drink. They're probably ready to put down the Manischewitz and pick up a nice kosher beer. So here's our two cents' worth on what it should be called — He-Brew! With the macho image of the Israeli soldiers to promote the beer, it'd be a sure winner — just like the Israeli army. But watch out if the beer starts to settle. You'll never get it out of the west side of the refrigerator.

You've had a hard day destroying Lebanon. Now it's HE-BREW time.

הי־ברו. חשבנו שידידינו היהודיים ישמחו להיפטר מן היין הזול שהם שותים. הם ישמחו בוודאי ליטול לידיהם בירה נחמדה וכשרה. אנחנו מציעים שם לבירה: הי־ברו. הפירסומת לבירה הזאת תוכל להשתמש בתדמית הגברבית של החייל הישראלי, והיא תנצח לבטח. כמו הצבא הישראלי. אך תיזהרו: הבירה תתיישב. לעולם לא תצליחו להוציא אותה מהצד המערבי של המקרר! רמז להתנחלויות

קאריקטורה אנטי־ישראלית קיצונית זו הופיעה בכתב־העת "האסלר" ("יצאנית"), המתמחה בעיקר בעירוס ובפרונוגרפיה. הוא מתיימר לפרסם בירה בשם "הי־ברו" (מישחק מלים: "הי־ברו" פירושו באנגלית "עברי", או המילה "ברו" לבדה פירושה לבשל בירה. לציור, שבו נראים חיילי ישראלי וגופותיהם של ערבים ליד בית הרוס. מתלווה טכסט האומר: "היה לכם יום קשה בהיסת לבנון. עכשו הזמן לשתות

נאשם גרינוולד השופטים פסולים

מדרישות התפקיד. הוא כוה, לדבריה, את זרועה בסגריה בוערת, כדי לברר את כושר עמידתה בסבל ובכאבים. אחריכך ביקש ממנה לשחזר איתו סצינה שתגלה את כישרונה האמנותי. הוא ביקש ממנה לדמיין כי פורץ מגיע לדירתה ומאיים לרצוח את בעלה אם לא תתמסר לו. רק אם תצליח לפתות את הפורץ תציל את היי בעלה. כאשר סירבה האשה להמשיך בבחינה, אנס אותה גרינוואלד, לרבריה בכוח, ואחריכך אנס אותה פעם שנייה. המתלוננת העידה ברלתיים סגורות, ורק חלקיקים מעדותה התגלו בבקשת הפסילה שהגיש הנאשם. הסניגור, שתמך בבקשת הפסילה, הוסיף כי בית־המישפט לא התיר שאלות בעניין מצב נישואיה של המתלוננת והקשר בינו ובין האונס.

קאמטות ריקות. רומיה הושלכה באולם כאשר חזרו השופטים והכריזו

שיאון שלנגר (משמאל) עם ביתתו בבית־המישפט לראות איך אבא עובד